

3

עשר הספירות

תניא לקוטי אמרים | פרק ג

צלם אלוקים

לאחר שערכנו היכרות ראשונית עם שתי הנפשות שבתוכנו ועם מקורותיהן, אנחנו ממשיכים להתוודע אל התכונות שלהן וללמוד כיצד הן פועלות.

אנחנו מתחילים בנפש האלוקית:

האדם נברא "בצלם אלוקים", ופירוש הדבר הוא שהכוחות שבהם האדם פועל ומביע את עצמו הם אותם הכוחות שבהם ה' ברא את העולם ושדרכם הוא מוריד את השפע לבריאה. כוחות אלה נקראים "עשר ספירות": חכמה, בינה, דעת, חסד, גבורה, תפארת, נצח, הוד, יסוד ומלכות.

עשר הספירות האלוקיות הוטבעו בנפש האדם והן מהוות את התכונות של כל אחת מן המדרגות שבה: הנפש, הרוח והנשמה. עשר הספירות מתחלקות לשני חלקים: החלק השכלי-מחשבתי, שאליו משתייכות הספירות הגבוהות יותר: החכמה, הבינה והדעת, והחלק הרגשי המכונה "מידות", וכולל את שבע הספירות התחתונות.

השכל הוא החלק באישיות הקולט ומכיר את מה שמחוץ ומעבר לה, ההכרה הזאת מאפשרת לרגשות השונים - אהבה, פחד, רחמים וכו' - להופיע בתגובה להתבוננות במציאות החיצונית. היחס בין השכל למידות הוא יחס של הולדה. ההתבוננות השכלית מעוררת במידות תגובה רגשית, הנראית כיצירה חדשה ודומה לוולד היוצא ממעי אמו לאוויר העולם.

וְהִנֵּה, כָּל בְּחִינָה וּמְדֻרְגָה מְשַׁלֵּשׁ אֱלֹהִים: נֶפֶשׁ רוּחַ וְנִשְׁמָה - כְּלוּלָה מֵעֶשֶׂר
בְּחִינּוֹת, כְּנֶגֶד עֶשֶׂר סְפִירוֹת עֲלִיּוֹנוֹת שֶׁנִּשְׁתַּלְּשְׁלוּ מֵהֶן...
וְכֵן בְּנֶפֶשׁ הָאָדָם, שֶׁנִּחְלָקָת לְשֵׁתִים: שֶׁכֶל וּמִדּוֹת.

הַשֶּׁכֶל כּוֹלֵל: חֻכְמָה בְּיָנָה וְדַעַת, וְהַמְדוּת הֵן: אֲהַבְתָּ ה' וּפְחָדוֹ וַיִּרְאֶתָו
וּלְפָאָרוֹ כִּי.

וְחֻכְמָה בְּיָנָה דַּעַת נִקְרָאוּ אֲמוֹת (כְּמוֹ: אִמֹּהוֹת) וּמְקוֹר לְמְדוּת, כִּי הַמְדוּת הֵן
תּוֹלְדוֹת חֻכְמָה בְּיָנָה דַּעַת.

חכמה, בינה ודעת

הנפש האלוקית נקראת גם "הנפש המשכלת". עיקר העבודה בנפש זו הוא בשלושת כוחות הנפש העליונים: חכמה, בינה ודעת. שבע המידות הן, כפי שנאמר, תולדות של כוחות אלה, ומגיעות בדרך ממילא אם נעשתה עבודה נכונה בכוחות השכל והמחשבה, בתהליך ששותפים לו שלושת הכוחות שבמוח:

החכמה היא השלב הראשון, המפגש של רעיון, הבנה או הברקה עם השכל. בשלב זה עוד לא ניתן להסביר מהו בדיוק אותו רעיון שנקלט. זהו שלב ראשוני ונקודתי ללא הרחבה והעמקה. הרף עין של תפיסה שכלית חדשה. לכן אותיות המילה "חכמה" הן אותיות "כת-מה", הכוח הגרעיני של רעיון, שאין לו עדיין שם או צורה, אלא רק קיום, ולכן הוא נקרא: מה.

השלב הבא הוא שלב **הבינה**. לאחר התפיסה בחכמה, מתחילה ההתבוננות ברעיון החדש באמצעות העמקה, קישור לרעיונות נוספים, הרחבה והבחנה בפרטים הנכללים בתוכו. כל אלו הן עבודות של הבינה. זהו כוח המחשבה המוכר לנו, שבו מתעסק השכל במרבית הזמן. לעומת עבודת החכמה שהיא קצרה וממוקדת, עבודת הבינה היא ארוכה, רחבה ומפורטת.

השלב השלישי הוא **הדעת**. דעת פירושה חיבור, כמו בפסוק "והאדם ידע את חוה אשתו". ההבנה השכלית אינה שלמה כל עוד אין חיבור והזדהות אישית. אדם יכול לדעת רבות על מניות בבורסה, על העליות והירידות בערכן, אולם התחושות שיווצרו בנפשו יהיו שונות בתכלית אם כל הונו מושקע באותן מניות. כך גם בעבודת ה': ההתבוננות והעמקה אינן מספיקות, נדרש חיבור עמוק והזדהות עם ההתבוננות השכלית. נדרשת הבנה שעיסוק בגדלות ה' איננו הליך מחשבתי מופשט ורחוק מאיתנו, אלא הוא נוגע לעצם קיומנו, לזהות העמוקה ביותר בנפש שלנו. תחושת החיבור הזאת יוצרת את הקישור בין השכל לרגש, ומאפשרת את "הולדת" האהבה והיראה בנפש.

החכמה והבינה נקראות גם "אב ואם". החכמה דומה לכוח הראשוני המגיע מן האב להולדה, שהוא מתומצת ומלא חיים. הבינה, לעומת זאת, דומה ליכולת האימהית להרות, לגדל ולפתח, להביא את הפוטנציאל לידי מימוש. שני הכוחות הללו הם ה"הורים" של כל הרגשות, המתבטאים בשבע המידות שבנפש.

כאשר אדם משתמש בכוחות השכל ומתבונן איך העולם כולו מלא בחיות אלוקית שממנה מתקיימים כל החיים, ואיך החיות האלוקית היא גדולה ורבה יותר מכל גילוי שיש לה בעולם, עד שכל העולם כולו הוא כאין וכאפס לעומת הקיום האלוקי האינסופי - מולידה התבוננות זו בלב האדם יראה, הנובעת מהפנמת העוצמה האלוקית האינסופית המתגלה למולו. יחד עם היראה הגדולה מתעוררים בנפש גם געגועים אל ה', רצון עז להתקרב אליו ולדבוק בו מתוך אהבה גדולה.

האהבה והיראה, הנולדות מתוך ההתבוננות בגדלות ה', באות לידי ביטוי ביתר המידות: התפארת, הנצח, ההוד, היסוד והמלכות. המפתח לקשר בין כוחות השכל למידות נמצא בדעת, בחיבור.

פעמים רבות עולה השאלה: איך אפשר לצוות על הלב לאהוב? מה אפשר לעשות על מנת שתתעורר בנו אהבת ה'?

התשובה היא שככל שנחבר את עצמנו למה שאנו לומדים ומבינים על ה', ככל שנרגיש עד כמה הקשר עם ה' שייך לעצם הקיום שלנו, כך יתחיי בתוכנו רגשות הקודש של אהבת ה' ויראתו, והמידות האחרות הנגזרות מהו.

וּבְאֵוֹר הָעֵנָן, כִּי הִנֵּה הַשֶּׁכֶל שֶׁבִּנְפֶשׁ הַמְּשַׁכֵּלֶת, שֶׁהוּא הַמְּשַׁכֵּיל כָּל דְּבָר - נִקְרָא בְּשֵׁם "חֻכְמָה", "כֹּחַ מֵה".

וּכְשֶׁמוֹצִיא כֹּחוֹ אֶל הַפֶּעַל, שֶׁמִּתְבּוֹנֵן בְּשִׁכְלוֹ לְהִבִּין דְּבָר לְאִשּׁוּרוֹ וּלְעִמְקוֹ, מִתּוֹךְ אִיזָה דְּבַר חֻכְמָה הַמְּשַׁכֵּל בְּשִׁכְלוֹ - נִקְרָא "בִּינָה".

וְהֵן הֵם "אָב" וְ"אִם" הַמּוֹלִידוֹת אֶהְבֵּת ה' וְיִרְאַתוֹ וּפְחָדוֹ.

כִּי הַשֶּׁכֶל שֶׁבִּנְפֶשׁ הַמְּשַׁכֵּלֶת, שֶׁמִּתְבּוֹנֵן וּמַעְמִיק מְאֹד בְּגִדְלַת ה', אִיךָ הוּא "מְמַלֵּא כָּל עֲלָמִין" וְ"סוֹבֵב כָּל עֲלָמִין" וְ"כֹלֵא קַמְיָה כְּלָא חָשִׁיב" (ממלא את כל

העולמות, וסובב את כל העולמות והכול איננו נחשב לעומתו)

גוֹלְדָה וְנִתְעוֹדְדָה מִדַּת יִרְאַת הַרֹמְמוֹת בְּמִחוֹ וּמִחֻשְׁבָּתוֹ, לִירֵא וּלְהִתְבּוֹשֵׁשׁ מִגִּדְלָתוֹ וְיִתְבַּרַךְ שְׂאִין לֵה סוֹף וְתַכְלִית, וּפְחָד ה' בְּלִבּוֹ.

וְשׁוֹב יִתְלַהֵב לִבּוֹ בְּאַהֲבָה עֲזָה כְּרִשְׁפֵי אֵשׁ, בְּחֻשִׁיקָה וְחִפְצִיָּה וְתִשׁוּקָה וְנִפְשׁ שׁוֹקְקָה, לְגִדְלַת אֵין-סוֹף בְּרוּךְ-הוּא.

וְהִיא כְּלוֹת הַנִּפְשׁ, כְּדִכְתִּיב: "נִכְסְפָה וְגַם כָּלְתָה נִפְשֵׁי וְגו'", וְכִתִּיב: "צִמְאָה נִפְשֵׁי לְאַלֹהִים וְגו'", וְכִתִּיב: "צִמְאָה לְךָ נִפְשֵׁי וְגו'..."

וְשֶׁאֵד הַמִּדּוֹת כְּלָן, הֵן עֲנִפֵי הַיִּרְאַה וְהָאֲהָבָה וְתוֹלְדוֹתֶיהֶן, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב בְּמִקּוֹם אַחֵר.

וְהַדְּעָת, הוּא מְלִשׁוֹן "וְהָאֲדָם יִדְעֵ אֶת חֲוָה", וְהוּא לְשׁוֹן הַתְּקִשְׁרוֹת וְהַתְּחַבְּרוֹת, שֶׁמִּקְשֵׁר דְּעִתּוֹ בְּקִשְׁר אֲמִיץ וְחֹזֵק מְאֹד, וְיִתְקַע מִחֻשְׁבָּתוֹ בְּחֹזֵק בְּגִדְלַת אֵין-סוֹף בְּרוּךְ-הוּא, וְאִינוֹ מְסִיחַ דְּעִתּוֹ.

כִּי אֵף מִי שֶׁהוּא חָכֵם וְנִבּוֹן בְּגִדְלַת אֵין-סוֹף בְּרוּךְ-הוּא, הִנֵּה אִם לֹא יִקְשֵׁר דְּעִתּוֹ וְיִתְקַע מִחֻשְׁבָּתוֹ בְּחֹזֵק וּבְהַתְמַדָּה - לֹא יוֹלִיד בְּנִפְשׁוֹ יִרְאַה וְאַהֲבָה אֲמִתִּית, כִּי אִם דְּמִיוֹנוֹת שׁוּא.

ועל כן, הדעת היא קיום המדות וחיותן, והוא כולל חסד וגבורה, פרוש;
אהבה וענפיה ויראה וענפיה.

מושגים בחסידות

”כנגד עשר ספירות עליונות שנשתלשלו מהן”

השתלשלות

נתיב ההתקדמות של האור האלוקי אל תוך העולם הוא הדרגתי. תפקיד הדרגה זו הוא צמצום האור האלוקי האינסופי כך שיוכל להתקבל בתוך העולם המוגבל שלנו. הביטוי ”השתלשלות” מציין מצד אחד ירידה מדרגה לדרגה מהעולם העליון ועד העולם הגשמי, ומצד שני מבטא את המשך הקישור התמידי שיש לרבידים התחתונים של המציאות אל מקורה ושורשה - בדומה לשרשרת, שבה מחוברות הטבעות זו לזו מתחילתה ועד סופה.

עשר הספירות

שלוש הספירות העליונות, השכליות: חכמה, בינה ודעת התבארו לעיל. שבע הספירות התחתונות, המידות, שייכות לעולם הרגש. אדמו”ר הזקן מתאר אותן בחלקו הרביעי של ספר התניא, אגרת הקודש סימן ט”ז:

חסד - החשק הפנימי להשפיע, לתת ולהעניק. רגש זה נובע מן האהבה שיש באדם לסובב אותו. השפעת החסד היא לפי ערך הנותן, ואינה מתחשבת ביכולת ההכלה של המקבל. מידה זו באה לידי ביטוי באהבת ה’ ובחסד עם הבריות.

מִדַּת הַחֶסֶד לְהַשְׁפִּיעַ בְּלִי גְבוּל...

מִחֻמַּת אֲהָבַת ה’ וּמְרַב חֶפְצוֹ לְדַבְּקָהּ בּוֹ, הוּא חָפֵץ חֶסֶד כְּדִי לְדַבּוֹק בְּמִדּוֹתָיו, **גבורה** - הגבורה היא מקור היראה שבנפש, והיא מבטאת את הצד המשלים את מידת החסד, צד הדין. הגבורה מודדת את הזכות של המקבל ומצמצמת בהתאם את השפע של מידת החסד. הגבורה שבקדושה מתגלה במשפט הצדק, ביראת ה’ ובהתגברות על היצרים והתאוות.

וּמִדַּת הַגְּבוּרָה - לְצַמְצֵם מִלְּהַשְׁפִּיעַ כָּל כָּךְ, אוּ שְׁלֵא לְהַשְׁפִּיעַ כָּלֵל...

לְהַפְרֵעַ מִן הַדְּשָׁעִים וּלְעֲנֹשׁם בְּעֲנֹשֵׁי הַתּוֹרָה, וְכֵן, לְהַתְגַּבֵּר עַל יִצְרוֹ וּלְקַדְּשׁ אֶת עַצְמוֹ בְּמִתְרָ לֹ, וּלְעֲשׂוֹת גְּדֵר וְסִיג לַתּוֹרָה מִפְּנֵי פֶחַד ה' וַיִּרְאֶתוּ, פֶּן יָבֹא לַיָּדִי חֲטָא חָס וְשָׁלוֹם.

תפארת - היופי של מידת התפארת נוצר מן המיזוג בין הגוונים המנוגדים של החסד והגבורה. השילוב ביניהן יוצר את רגש הרחמים, הנובעים מתוך חסד, אך כוללים התייחסות למציאות שבה נמצא המקבל.

היבט נוסף של מידה זו הוא היכולת לשבח ולפאר.

וּמִדַּת הַרְחָמִים – לְרַחֵם עַל מִי שִׁשְׁיָךְ לְשׁוֹן רַחֲמָנוּת עָלָיו, וְהִיא מְדָה מְמַצְעַת בֵּין גְּבוּרָה לְחֶסֶד,

שֶׁהִיא לְהַשְׁפִּיעַ לְכָל, גַּם לְמִי שֶׁלֹּא שִׁיָךְ לְשׁוֹן רַחֲמָנוּת עָלָיו כְּלָל, מִפְּנֵי שֶׁאִינּוֹ חָסֵד כְּלוּם וְאִינּוֹ שָׂרִי בְּצַעַר כְּלָל.

וּלְפִי שֶׁהִיא מְדָה מְמַצְעַת, נִקְרָאת "תְּפָאֶרֶת", כְּמוֹ בְּגֵדֵי תְּפָאֶרֶת עַל-דֶּרֶךְ מִשָּׁל, שֶׁהוּא בְּגֵד צְבוּעַ בְּגוֹנִים הַרְבֵּה מְעַרְבִים בְּדֶרֶךְ שֶׁהוּא תְּפָאֶרֶת וְנוֹי, מֵהַ שֶׁאִין בֶּן בְּגֵד הַצְּבוּעַ בְּגוֹן אֶחָד לֹא שִׁיָךְ בּוֹ לְשׁוֹן תְּפָאֶרֶת...

לְפָאֵר אֶת ה' וְתוֹרָתוֹ בְּכָל מִינֵי פֶאֶר, וּלְדַבְּקָה בְּשִׁבְחָיו בְּכָל בְּחִינּוֹת נַפְשׁוֹ, דְּהִינּוּ בְּהַתְּבֹנְנוֹת שֶׁכָּלוּ וּמַחֲשִׁבְתֵנוּ, גַּם בְּדַבּוּרוֹ.

נצח - הכוח להתגבר על מכשולים ולהוביל את המציאות מתוך עקשנות, עקביות והתמדה - הוא הכוח של מידת הנצח. כמו המנצח במלחמה, וגם כמו המנצח בתזמורת, מידת הנצח מאפשרת לאדם לבטא את כוחותיו ורצונותיו על אף ההתנגדויות והקשיים שבדרך.

לְנִצֵּחַ וּלְעֲמֹד נֶגֶד כָּל מוֹנֵעַ הַהֲשָׁפָעָה וְהַלְמוּד מִבְּנֵי מִבְּיַת וּמַחוּץ...

לְעֲמֹד בְּנִצְחוֹן נֶגֶד כָּל מוֹנֵעַ מִעֲבוֹרַת ה' וּמִלְדַבְּקָה בּוֹ, וְנֶגֶד כָּל מוֹנֵעַ מִלְּהִיּוֹת כְּבוֹד ה' מִלֵּא אֶת כָּל הָאָרֶץ, כְּמִלְחָמוֹת ה' אֲשֶׁר נִלְחַם דָּוִד הַמֶּלֶךְ עָלֵיוֹר הַשָּׁלוֹם.

הוד - כוח ההויה, הווידי והביטול. במידת ההוד יש אמירת תודה לה', ובעומק התודה קיימת הודאה במגבלותינו ובנוכחותו של הקדוש ברוך הוא, וביטול אליו. ספירת ההוד נותנת את הכוח לראות את הטוב שבמציאות, ולהאמין שהכול לטובה. הענווה והביטול מגלים יופי והוד.

לְהַשְׁתַּחֲוֹת וּלְהוֹדוֹת לַה', אֲשֶׁר מְחַיֶּה וּמְהַיֶּה אֶת הַכֹּל, וְהַכֹּל בָּטֵל בְּמַצִּיאוֹת אֲצִלוֹ, וְכֵלֵא קַמִּיָה כְּלֵא חֲשִׁיב וּלְעוֹמְתוֹ הַכֹּל אֵינּוּ נַחֲשָׁב, וְכֵאִין וְאֶפְסֵ מִמֶּשׁ.

וְאֵף שֶׁאֵין אָנוּ מְשִׁיגִים אִיךָ הוּא הַכֹּל אָפֶס מִמֶּשׁ קִמְיָה [לפניו], אֵף-עַל-פִּי-כֵן,
מוֹדִים אֲנַחְנוּ בְּהוֹדָאָה אֲמִתִּית שֶׁכֵּן הוּא בְּאֵמֶת לְאִמְתּוֹ.

וּבְכֻלָּל זֶה גַם כֵּן, לְהוֹדוֹת לַה' עַל כָּל הַטּוֹבוֹת אֲשֶׁר גָּמְלָנוּ, וְלֹא לְהִיּוֹת כְּפוּי
טוֹבָה חֶסֶד וְשָׁלוֹם. וּבְכֻלָּל זֶה, לְהוֹדוֹת עַל כָּל שְׂבָחָיו וּמְדוּתָיו וּפְעֻלוֹתָיו
בְּאֲצִילוֹת וּבְרִיאֹת עֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים, שֶׁהֵם מְשַׁבְּחִים עַד אֵין תְּכֵלֶית [נֶפֶס
אֲחֵר: חֶקֶר], וְנֵאִים וְרֵאִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ וַיִּתְעַלֶּה,

וְהוּא מְלִשׁוֹן "הוֹד וְהָדָר".

יסוד - הכוח המרכז בתוכו את כל השפע שבספירות שלפניו על מנת להוציא אותו
אל הפועל ולהביא אותו לידי ביטוי במציאות. מידת היסוד מאפשרת את התקשרות
האדם עם מה שמחוץ לו.

וּבְחִינַת "יסוד" היא, עַל-דֶּרֶךְ מִשָּׁל, הַהֲתַקְשְׁרוֹת שֶׁמִּקְשֵׁר הָאָב שְׂכָלוֹ בְּשִׂכְלֵ
בְּנוֹ בְּשִׁעֵת לְמוֹדוֹ עִמּוֹ בְּאַהֲבָה וְרִצּוֹן, שְׂרוּצָה שְׂיָבִין בְּנוֹ;

וּבְלִעְדֵי זֶה, גַם אִם הֵיךְ הֵבֵן שׁוֹמֵעַ דְּבוּרִים אֵלּוֹ עֲצָמָם מִפִּי אָבִיו שֶׁמְדַבֵּר
בְּעֵדוֹ וְלוֹמֵד לְעֲצָמוֹ לֹא הֵיךְ מִבִּין כָּל כָּךְ

כְּמוֹ עֵבֶשׁוֹ, שֶׁאָבִיו מִקְשֵׁר שְׂכָלוֹ אֵלָיו וּמְדַבֵּר עִמּוֹ פָּנִים אֶל פָּנִים בְּאַהֲבָה
וְחֶשֶׁק,

שֶׁחֹשֶׁק מֵאֵד שְׂיָבִין בְּנוֹ,

וְכָל מַה שֶׁחֶשֶׁק וְהִתְעַנּוּג גָּדוֹל, כִּי הַשְּׁפָעָה וְהַלְמוּד גָּדוֹל, שֶׁהֵבֵן - יוֹכֵל
לְקַבֵּל יוֹתֵר, וְהָאָב - מְשַׁפִּיעַ יוֹתֵר,

כִּי עַל-יְדֵי חֶשֶׁק וְהִתְעַנּוּג, מִתְרַבֶּה וּמִתְגַּדֵּל שְׂכָלוֹ בְּהִרְחֵבַת הַדַּעַת
לְהַשְׁפִּיעַ וְלִלְמַד לְבְנוֹ.

מלכות - המלכות איננה כוח שעומד בפני עצמו, תכונתה הבלעדית היא הקבלה,
והיא מנקזת את כל כוחות הנפש, מורידה אותם אל המציאות החיצונית ומממשת
אותם. בעבודת ה' ספירת המלכות מביאה אל העבודה בפועל.

וּבְמַדַּת מַלְכוּת, לְקַבֵּל עֲלֵיוֹ עַל מַלְכוּתוֹ וְעִבּוּדָתוֹ כְּעִבּוּדַת כָּל עֶבֶד לְאֲדוֹנָו
בְּאִימָה וּבִירְאָה.

”כשמתבונן ומעמיק מאד בגדולת ה' איך הוא ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין וכולא קמיה כלא חשיב”

אדמו”ר הזקן מביא שלוש התבוננויות ביחס שבין הקדוש ברוך הוא לעולם.

ממלא כל עלמין

– ממלא את כל העולמות.

העולם מלא אלוקות. כל פרט בעולם הוא גילוי של האור האלוקי שהצטמצם לתוך הגדרים המוגבלים של העולם. כשם שהנשמה מחיה את הגוף ופועלת דרכו, מעניקה לעין את היכולת לראות ולאזן את היכולת לשמוע, כך האור הממלא כל עלמין שרוי בעולם ומתגלה בו באופנים שונים, מעניק לכוכב את היכולת להאיר ולעץ את הכוח לצמות.

סובב כל עלמין

– סובב את כל העולמות.

דרגה נעלית יותר באלוקות שאינה מוגבלת כמו העולמות, אלא היא אינסופית. האור הסובב כל עלמין אינו מצטמצם למגבלות של העולם ולכן הוא אינו מתגלה בעולם, אך מאיר בו הרצון של ה' בקיום העולמות, אשר הביא לבריאת העולמות וממשיך לקיים אותם בכל רגע ורגע.

כולא קמיה כלא חשיב

– לעומתו הכול איננו נחשב.

יחד עם זאת שהקדוש ברוך הוא ממלא את העולם וסובב אותו, האלוקות היא גדולה ואינסופית כל כך, עד שאין תואר שיוכל לתאר אותה. ביחס לה' הכול נחשב כאין, והוא המציאות הבלעדית.

שאלות לסיכום ולחזרה:

1. מהן עשר הספירות?
2. מה היחס בין ספירות ה”שכל” לספירות ה”מידות”?
3. כיצד התבוננות בגדלות ה' יוצרת רגשי קודש?